

hjemsendes den Straffede til sin Forsørgelseskommune. Udgifterne ved Hjemsendelsen udredes af Straffeanstaltens Kasse eller som Delinkventomkostninger, hvor Straffen ei har bestaaet i offentligt Arbejde. Udgifterne ved den Straffedes Forsørgelse, indtil Hjemsendelsen kan finde Sted, betales af Forsørgelseskommunen.

§ 59.

Naar en Person, som reiser for at søge Arbejde i sin Profession eller iøvrigt reiser om for at søge Arbejde eller Fortjeneste og som følge deraf ifølge Bestemmelserne i Forordning af 10de December 1828 skal være forsynet med Vandrebog eller Rejsepas, bliver at hjemvise i Genhold til de i bemældte Forordning indeholdte Bestemmelser, kan dette ske derved, at han af vedkommende Politimester ved Paategning i Vandrebogen eller Pasjet eller ved Medgivelse af et Evangspas hjemvises til sin Forsørgelseskommune, saaledes at der ikke medgives ham nogen Ledfager, og at der af Politimestrene i de Kjøbstæder, som han har at vandre igjennem, udbetales ham Tærepenge med et vist Beløb, hvis Størrelse fastsættes af Indenrigsministeren, for hver Mil indtil den Kjøbstad, der efter den ham forefrevne Rejseplan ligger nærmest, samt at han, saafremt han afviger fra den Vej, det i Vandrebogen eller Pasjet er paalagt ham at følge, ifalder Straf af 3 Dages Fængsel paa Band og Brød. Denne Hjemsendelsesmaade bør kun vælges, naar der er Grund til at antage, at den ikke vil lede til Misbrug, og bliver, saafremt saadanne vise sig undervejs, at forandre til Hjemsendelse under Opsyn, i hvilket Tilfælde da den Kommune, hvori Hjemsendelsesmaaden forandres, bliver at anse som den affsendende Kommune; men forøvrigt vil det, naar en Person hjemvises i Genhold til Reglerne i Forordning af 10de December 1828, ikke være nødvendigt at indhente Bestemmelsesstedets Erkendelse af, at den Paagjældende er forsørgelsesberettiget sammesteds, men Hjemsendelsen kan ske til det Sted, som efter de foreliggende Oplysninger i Forbindelse med den Paagjældendes Forklaring maa anses for hans Forsørgelsessted. — Tærepengene til hjemviste Personer udredes forskudsvis af hvert Steds Politikasse og erstattes samme efter aarlig Opgjørelse for Landets Vedkommende af Amtsexpeditiønsfonden og for Kjøbstædernes af Kommunekassen. Udgifterne til Hjemvistes Overførelse over Belterne eller fra en Søkjøbstad her i Landet til Udlandet, blive at erstatte vedkommende Søkjøbstads Politikasse, af hvilken de forskudsvis udredes, fra den Kommune, hvorfra Hjemvisningen er sket, og blive derefter endelig at bære paa den i § 57 i Slutningen forefrevne Maade.

§ 60.

Bestyrelsen for en Kommune, i hvilken en Person er forsørgelsesberettiget, er pligtig til paa dennes Begjæring til Brug i Udlandet at meddele ham Vidnesbyrd herom saavel som om, at han med Familie og i Tilfælde af hans Død hans Enke og umyndige Børn ville blive modtagne til Forsørgelse i Kommunen, saalænge de ikke ere blevne Statsborgere i en fremmed Stat eller i Udlandet have vundet Forsørgelsesret efter dets Lov.

§ 61.

Meningsskuldigheder mellem Kommuner om de dem ifølge denne Lov i deres indbyrdes Forhold paahvilende Forpligtelser afgjøres af Amtmanden i den Overøvrighedskreds, hvortil den Kommune henhører, mod hvem Forpligtelsen gjøres gjældende, og forsaavidt det er Kjøbenhavn, om hvis Forpligtelser der tvistes, af Indenrigsministeren. Ligesom Amtmændenes Kjendelser kunne indaankes for Indenrigsministeren, dog ikke senere end 12 Uger efter Kjendelsens Udfigelse, saaledes tilkommer der overhovedet denne Minister den øverste Myndighed i Fattigsager for hele Landet.

De af vedkommende overordnede Myndigheder i Medfør af denne Lov i Fattigsager trufne Afgjørelser kunne ikke indaankes for Domstolene.